

Spalio 20 d. 17 val. Panevėžio miesto dailės galerijoje vyks knygos „Virgilijaus Norvaišos meno kolekcija“ pristatymas.

Knygoje pristatyti kolekcijos dailininkų Prano Gailiaus, Lino Katino, Heinzo-Hermanno Jurczeko, Romualdo Petrausko ir Arvydo Každailio kūriniai, publikuojami Jolantos Marcišauskytės-Jurašienės, Kristinos Liepinaitės (Civinskienės), prof. dr. Ramintos Jurėnaitės, prof. dr. Ramutės Rachlevičiūtės, akad. Antano Andrijausko tekstai apie kolekciją ir dailininkus, pokalbiai su kolekcijos savininku Virgilijumi Norvaiša ir meno galerijos „e.k.art“ vadovu Edmondu Kelmicku. Knygos sudarytoja Jolanta Lebednykienė, knygos dizainą kūrė Evaldas Ivanauskas, fotografas Marius Rudžianskas. Knygą išleido UAB „Amalkera“.

Pristatyme dalyvaus knygos iniciatorius, kolekcijos savininkas Virgilijus Norvaiša, tekstų apie kolekcijos dailininkus autorės Jolanta Marcišauskytė-Jurašienė ir prof. dr. Ramutė Rachlevičiūtė, kolekcininkas Edmondas Kelmickas, knygos sudarytoja Jolanta Lebednykienė, knygos dailininkas Evaldas Ivanauskas, fotografas Marius Rudžianskas, projekto vadovas Alvydas Ivoškus.

Anot menotyrininkės Jolantos Marcišauskytės-Jurašienės, kolekcionavimas kaip kultūrinės veiklos aspektas šiandien sulaukia vis daugiau ne tik profesionalų, bet ir visuomenės susidomėjimo. Kartu su privačių kolekcijų, pvz., Lietuvos dailės fondo, „Lewben Art Foundation“, MO muziejaus arba uždaresnių korporatyvinių, pvz., „BTA draudimas“, viešinimo iniciatyvomis – parodomis, projektais, leidžiamomis knygomis sustiprėjo ir kolekcionavimo kaip reiškinių refleksijos poreikis. Taip pat poreikis aktualizuoti privačias kolekcijas, kurios dar nėra visuomenei žinomos arba yra pažįstamos tik labai fragmentiškai.

Viena tokių yra ir Virgilijaus Norvaišos tapybos bei grafikos darbų kolekcija, kurios nemaža dalis eksponuojama klinikoje „Vivus Sanus“ Panevėžyje. Iškilų Lietuvos dailininkų Lino Leono Katino, Prano Gailiaus darbais išpūsti klinikos koridoriai iš karto leidžia atpažinti kolekcininko gestą ir motyvą – dalytis atrastu grožiu su kitais. Nors kolekcija dar palyginti nesena, tebesiformuojanti, į akis krenta jos nuoseklumas ir tikslingumas, pasirenkant konkrečius autorius, išigyjant tik pačius geriausius jų darbus. Kartu eksponuojami šių dviejų autorių darbai sudaro kuruotos ekspozicijos vaizdą. O L. Katino tapybos rinkinys yra vienas solidžiausių, pranokstantis net ir muziejinius.

V. Norvaišos kolekcijos dalis, kuri neeksponuojama viešai dėl erdvinių sąlygų arba kitų aplinkybių, taip pat nemažiau įdomi ir vertinga. Pavyzdžiui, Arvydo Každailio grafikos ciklai,

perteikiantys retronostalgišką autoriaus žvilgsnį į Lietuvos praeitį bei istoriją, arba Romualdo Petrausko tapyba ant drobės bei miniatiūros, pulsuojančios gaivališkumu ir fantazija, atspindi įvairialypį kolekcijos charakterį.

Šiaurės Lietuvoje, kur profesionaliosios dailės kultūriniai impulsai yra silpnesni negu sostinėje ar didžiuosiuose miestuose, kolekcijos viešumas bei atvirumas atlieka be galo didelį edukacinį vaidmenį. Kad būtų sveikas ne tik žmogaus fizinis kūnas, bet ir siela, kad visuomenė būtų ne tik apsirūpinusi, bet ir aukštos dvasinės kultūros, profesionaliosios kultūros injekcijos yra gyvybiškai svarbios ir nusipelnė didžiausio tiek pačių menininkų, tiek menotyrininkų, tiek plačiosios visuomenės palaikymo

